

Beszélgetés dr. Márkus Béla egyetemi tanárral, a NYME Geoinformatikai Főiskolai Kar (GEO) főigazgatójával

Dr. Joó István egyetemi tanár–iff. Joó István újságíró

A fehérvári főiskolai kar életében mostanság egyre több figyelmet érdemlő esemény történt. Megváltozott például a kar neve, a múlt év közepétől új a főigazgató, a kar pedig ez év márciusában ünnepli megalakulásának immár 30. évfordulóját. Mindez arra késztetett bennünket, hogy meglátogassuk a kar főigazgatóját, és egy beszélgetés keretében megtudakoljuk véleményét a fehérvári főiskolai karról, a kar továbbfejlesztésének lehetséges útjairól és természetesen az ezekhez szükséges források megszerzésének esélyéről is.

Mindezt azért is célszerű áttekinteni, mivel a kar a magyar földmérési szakemberképzés egyik legfontosabb bázisa. Így nem mindegy, hogy a következő évek várható feladatai (a felsőoktatás fejlesztésének folytatódása, a magyar agrárium és ezzel szoros összefüggésben a földügyi szakigazgatás újabb programjai) milyen képzési-, továbbképzési bázisra támaszkodhatnak?

Látogatásunk célja elsősorban a vázoltak áttekintése, emellett azonban mód nyílik az új főigazgató bemutatására is, aki bár nyolc éve a kar oktatója, de az intézmény első számú vezetőjeként megfogalmazott véleménye, továbbá jövőbeli elképzelései fontosak lehetnek nem csupán a lap ol-

vasói, de a Geoinformatikai Főiskolai Kar partnerei számára is.

A ma 55 éves Márkus Béla mérnöki oklevelét 1971-ben a BME-en kapta; ugyanott szerezte meg a dr. techn. címet (1975), aztán mintegy 11 évvel később a tudományok kandidátusa fokozatát következett, 1997-ben habilitált. Ezek birtokában, az addigi egyetemi docensség után, 1999-ben egyetemi tanári kinevezést kapott.

Munkahelyei a következők voltak.

A mérnöki oklevél birtokában a BME tudományos ösztöndíjasa (1971–73), majd tanársegéd (1973–77), 1977-től egyetemi adjunktus, 1987-től pedig egyetemi docens. 1993-ban áthelyezéssel került a fehérvári Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karra, ahol 1994-től a Térinformatikai Tanszék vezetője. Közben 1997–99 között másodállásban vezette a FÖMI Földügyi és Térinformatikai Főosztályát (itt ekkor formálódott a FISH projekt), 2001-ben pedig a Salzburgi Egyetem vendégprofesszora volt (a „Földrészlet-alapú térinformatikai rendszerek“ c. tárgy oktatója).

Figyelemmel dr. Márkus Béla oktatási és kutatási tapasztalataira, továbbá a fehérvári karon nyolc éves sikeres tanszékvezetői tevékenységére, 2001-től megbízást kapott a kar vezetésére is.

Az új főigazgató három évtizedes szakmai, oktatási és oktatás-szervezési, továbbá publikációs tevékenységét nem könnyű felsorolni. Egyéniségére a tudományos-technikai ismeretek rendszeres követése, feldolgozása és azok oktatásban történő gyors alkalmazása, nyelvismeretére támaszkodva

a hazai és külföldi kapcsolatok tudatos és sikeres építése, továbbá a kiemelkedő szervezőképesség a jellemző. Mindezt természetesen támogatta a megszerzett és „karbantartott“ geodéziai szakismeret, továbbá segítették az élvonalbeli számítástechnikai és térinformatikai ismeretek.

A leírtakat nem csupán a 200 körüli publikációs lista, hanem a most következő (erősen tömörített) felsorolás is igazolja.

Kandidátusi disszertációjában a nyolcvanas évek elején már a digitális domborzatmodellekkel foglalkozott. A nyolcvanas években részt vett a BME-en a „Programozási alapismeretek“ és a „Geodéziai AMT“ c. jegyzetek összeállításában, továbbá angol nyelvű számítástechnikai tárgyak oktatásában.

Nemzeti koordinátora az „NCGIA Core Curriculum“ nevű oktatási világprogramnak. 1992–94 között koordinálta az első magyar nyelvű térinformatikai oktatást segítő anyag összeállítását, amelyben öt hazai egyetem oktatói és négy kutató-intézet munkatársai vettek részt. Ennek keretében megszervezte a tananyagok honosítását, a négykötetes anyag kiadását és terjesztését. 1991–95 között több térinformatikai kurzust szervezett „Tanítsd a tanárokat“ címmel.

Azóta is rendszeresen szervezett térinformatikai tárgyú tanfolyamokat. Ebben a témában vendég-előadóként szerepelt több egyetemen (EFE, GATE, KÉE, ELTE).

Székesfehérvárra kerülve, térinformatikai oktatási anyagot szerkesztett, amelyből (társszerzővel) a „Térinformatika“ c. jegyzet született.

1995–2000 között öt EU projektet vezetett. Adoptálta az UNIGIS-képzés angol nyelvű anyagát. Majd az OLLO-képzéshez („Nyitott földügyi oktatás“) Menedzsment és adatpolitika című jegyzetet írt. Az NKP oktatásban, továbbá a DLG szakmérnök képzésben oktatóként is aktívan tevékenykedett. Ezekben együttműködést alakított ki a főiskola a BME, az ELTE, a Veszprémi, a Kelet-Londoni és a Leuveni Katolikus Egyetemmel, az ITC-vel; a fehérvári karon pedig általánossá vált a távoktatás módszertana.

Tananyagot dolgozott ki multimédia és Internet környezetre. Részt vett több hazai és külföldi GIS tanácskozás szervezésében.

A FIG 3. Bizottság keretében 1999-ben nemzetközi szemináriumot szervezett, 2000-ben pedig az „EUGISES 2000“ oktatási szemináriumot vezette. Felkért előadó volt a Bogotában rendezett kataszteri szemináriumon.

Tagja a FIG Oktatási Bizottságának, továbbá

elnöke az MTA Geodéziai Tudományos Bizottsága Szakemberképzési és Továbbképzési Albizottságának.

1999-ben részt vett a Kelet-Londoni Egyetem mérnök- és doktori-kurzusok akkreditációjában. 2000-től az UNIGIS (Nemzetközi térinformatikai távoktató egyetem) elnökségének tagja.

Munkatársakkal együtt kidolgozta az UNIPHORM projekt „Open GIS“ oktatási koncepcióját.

1999-től irányítja a SDILA TEMPUS projektben a földhivatali továbbképzést, továbbá a „Térinformatikai menedzser-asszisztens“ képzést (LIME EU LEONARDO projekt).

*

Kedves Főigazgató Úr! Eddigi tevékenysége bemutatása után, mi is gratulálunk mind az elért eredményekhez, mind pedig főigazgatói megbízásához. Ugyanakkor sorra kell vegyük a kérdéseket is. Mivel ezekből több is akad, ezért (az idővel és hellyel is takarékoskodva) a lehető legrövidebben fogalmazzuk meg azokat.

Kérjük, válaszolja a felsőoktatásban zajló folyamatokat és azok kapcsolódásait a földügy-földméréssel.

Napjainkban szinte forradalmi változások mennek végbe az adatok digitalizálásában, az adatfeldolgozás sebességében, tárolásában és a kommunikációban. A felsőoktatásra döntő szerep hárul e lehetőségek kihasználásában, az új technológiát használók felkészítésében. Ugyanakkor a térbeli információk feldolgozása, rendszerezése és terjesztése sok új munkalehetőséget is teremt. De a „hálózatba kapcsolt világ“ is változik. A piacon új és új termékek, új szolgáltatások jelennek meg. Egyre több lesz a célzott marketing, a személyre

Mérés a Székesfehérvár–Iszka alapvonalnál
(Fotó: Busics György)

szabott termék és szolgáltatás. A jobb minőség, az alacsonyabb ár, a bővülő szolgáltatások és a megfelelő hozzáférés, azaz a vevő igénye lesz a meghatározó erő. Ez kihat minden ágazatra, beleértve a felsőoktatást is.

A másik sajátosság, hogy mind a hallgatókat, mind pedig a fogyatkozó létszámú oktatógárdát egyaránt nyomasztja a túlterhelés. Ugyanakkor a felvett hallgatók középiskolai alapképzettségében mutatkozó különbségek (sőt hiányok), az elektronikus médiából nyert ismeretek, a munkanélküliség, a szociális háló erőtlensége miatt egyre hatá-

*Dr. Végső Ferenc főiskolai docens számítástechnikai gyakorlatot vezet (Térinformatikai Tanszék)
(Fotó: Bödő Viktória)*

rozottabb a rugalmas, egyénre szabott oktatás igénye. Úgy gondolom, hogy a túlterhelés csökkentésének és az oktatás rugalmasságának fokozására jó megoldás lehet a dán, illetve a holland felsőoktatásban jól bevált projektszemléletű oktatás. Ez egyúttal biztosítja az alkotásvágy kielégítését, a sikerélményt, erősíti a kötődést, fejleszti a kötelességtudatot. Így az oktatók is közelebb kerülnek a hallgatókhoz. Személyes példájukkal a nevelés hatékonysága is nő.

A mai világ másik jellemzője az élethosszig tartó tanulás! Hiszen a nappali képzésben megszerzett tudás a végzés után gyorsan elavul. Így az ismeretek folyamatos frissítése elengedhetetlen. Ennek felismerése fontos egyéni érdek, de alapvető érdeke a munkáltatóknak is. Az élethosszig-tanulás napjainkra szinte társadalmi szükségletté vált. Erre tekintettel hazánkban új felnőttképzési törvény készül. A gyorsuló technikai, technológiai változások mind az igények, mind a lehetőségek oldaláról új kihívásokat jelentenek az oktatási intézmények számára.

A szükségletek kielégítésére az egyetemeknek készen kell állniuk a végzett hallgatók tudásának szinten-tartására, illetve a mindenkori követelményeknek megfelelő kiegészítésére. Ezek az igények a hagyományos oktatási módszerekkel már nehezen elégíthetők ki. A fejlett országokban az interaktív elektronikus médiával támogatott oktatás, illetve tanulás egyre fontosabbá válik. Ezzel megváltozik az oktatók szerepe is. Az ismeretátadás mellett több idő jut a csoportmunka lehetővételére, a hallgatók motiválására, a képzés minőségének biztosítására. A változások hatása várhatóan hasonlatos ahhoz, mint amit a hatvanas években a színházaknak a televízió elterjedése jelentett. A földügy/térképészet és természetesen a főiskola oktatásfejlesztési törekvései (OLLO, DLG, PRONET, UNIPHORM, SDILA, LIME, NetCampus, NODE projektek) ennek a kettős feladatnak a megoldását célozzák.

Az élethosszig-tanulás alapvető formája a „távoktatás“. Ezt példázzák a nyugati országok távoktató egyetemeinek többszázéves hallgatói létszá-

*Mérés a Bori-várnál (Székesfehérvár)
(Fotó: Bucics György)*

mot produkáló sikerei, illetve a szakmánkban is egyre több egyetemen megjelenő távoktató kurzusok. A speciális módszertanra és hallgatói támogatásra épülő oktatási anyagok otthoni tanulásra kiválóan alkalmasak, ezáltal a közvetlen oktatói–hallgatói kapcsolatra épülő előadások, konferenciák ideje csökkenhet, a képzés rövidebb időre vonja el a hallgatókat a munkahelytől. De a konferenciák jellege is megváltozik. Az ismeretátadás helyett a hangsúly a hallgatók professzionális (szakmai) készségeinek kialakítására helyeződik át. A magam részéről a lehetséges továbbképzési formák közül a távoktatást tartom a legfontosabbnak.

Digitális fotogrammetriai munkaállomás; DIAP-Kanada; Jancsó Tamással, a Fotogrammetriai és Távérzékelési Tanszék munkatársával (Fotó: Bödő Viktória)

A feltett kérdésre válaszolva foglalkozni kell az oktatási intézmények nehéz anyagi helyzetével is. Hiszen az ún. költségvetésen kívüli munkák, külső kutatások (KK) lehetősége gyakorlatilag megszűnt, a sok időt felemésztő – ugyanakkor egyre nagyobb számban sikertelen – pályázatok hozadéka egyre szerényebb. Ebben a helyzetben az eszköz- és szoftver-fejlődést követni, a társadalmi és gazdasági változások kívánta tantervi változásokat végrehajtani, az oktatási anyagot folyamatosan korszerűsíteni még a nagyobb intézmények sem mindig képesek. Az ellentétek feloldásának kulcsa a kommunikáció, a kooperáció és koordináció következetes alkalmazása.

A főiskola jó kapcsolatai a földügyi szakággal, az FVM FTF-fel, a FÖMI-vel az elmúlt években komoly támogatást jelentettek mind a szakmai háttér biztosítása, mind a finanszírozás tekintetében. Az említett projektek révén munkakapcsolat alakult ki a hazai és külföldi felsőoktatási partnereinkkel (BME; ELTE; DATE; UeL – London;

MMU és MU – Manchester; BOKU – Bécs; Salzburgi Egyetem; ITC – Hollandia; Leuveni Katolikus Egyetem – Belgium; Norvég Agrártudományi Egyetem). Hasonlóan erősödött az oktatási kapcsolat a geodéziai és térinformatikai intézményekkel és vállalkozásokkal. Ez utóbbiak közül kiemeltem az osztrák Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen-t és az angol Ordnance Survey-t.

A hálózatok erőteljes terjedése és az új trend, miszerint emberek és termékek helyett inkább „biteket mozgatunk“, a hagyományos oktatási szervezetek szerepét tovább csökkentik.

Ugyancsak foglalkozni kell az oktatástechnológia rohamos fejlődésével is. Ma különösen fontosak: a tananyagok korszerű tartalma, az elektronikus publikáció, az Internet-alapú kommunikáció és hallgatói támogatás, figyelembe véve a távoktatás speciális pedagógiai igényeit is. Mostanra arra is ráébredtünk, hogy el kell mozdulnunk a tudásmenedzselés felé; beleértve a stratégiát, a folyamatokat és a szervezést is.

Az oktatási intézményekben több ok miatt is csökkenhet a tudás mértéke (amelynek pedig az idővel arányosan gyarapodnia kellene), hiszen a tapasztalt tanárok nyugdíjba mennek, vagy munkahelyet változtatnak. A Tudásmenedzsmet Rendszer (TMR) egyaránt hasznos lesz a hálózatos oktatásban, oktatásfejlesztésben, tanulásban és a táv-tanulásban. A hatékony tudásmenedzsmet nemcsak tárgybeli tudást jelent, hanem az eszközöket is meg kell teremteni ahhoz, hogy mindenki kivehesse részét a tudásgyarapításból. A globális tudásbázishoz való hozzáféréssel az UNIGIS, SDI-LA és LIME konzorciumi partnereink jobban és hatékonyabban dolgozhatnak. A főiskolai TMR a fent említett rendeltetést szeretné betölteni.

E témakör kapcsán vázolni szeretném a főiskola erősségeit is. Az a tény, hogy jelenleg vezető szerepet töltünk be a földügyi szakág oktatása terén, továbbá a végzetek nagy száma, ezenkívül a hagyományosan jó kapcsolat az iparral, a gyakorlat-orientált képzésünk és a rugalmasság optimizmusra ad okot a jövőt illetően. A főiskola oktató–diák kapcsolata mindenkor példás volt. Fejlesztési törekvéseink középpontjában a nappali, levelező és távoktatásos hallgatóink állnak.

Miként tudná vázolni a NYME Geoinformatikai Főiskolai Karának céljait (küldetését)?

Meghatározó szerepet kívánunk betölteni a földmérés, a földrendezés, a fotogrammetria, a távérzékelés, a térinformatika és az ingatlan-nyil-

vántartás technológia-orientált, illetve menedzsment-szemléletű felsőfokú oktatásában. Ebből eredően céljaink a következők:

A geomatikai és földügyi oktatás élvonalába kívánunk tartozni, tudatosan megújulva és mindenkor kielégítve hallgatóink szakmai igényeit.

Nemzetközileg elismert geomatikai, földügyi oktatási intézménnyé, egyúttal tudásközponttá kí-

Építés-felügyelet (Fotó: Busics György)

vánunk válni, aktívan tevékenykedve egy globális geomatikai, földügyi oktatási hálózat kiépítésén, amelyhez magasan képzett és elkötelezett munkatársakkal kívánunk rendelkezni.

Bővíteni kívánjuk hazai és nemzetközi kapcsolatrendszerünket, partnereinkkel hosszú-távú és kölcsönösen előnyös kapcsolatok kialakítására törekszünk.

Határozott célunk közreműködni a szakmában és határterületeken folyó tudományos kutatásokban, a hazai és nemzetközi fejlesztésekben.

Segíteni kívánjuk a geomatikai, földügyi és földrendezési ismeretek beépülését más területek oktatási anyagába.

Végül meg kívánunk felelni a szakma, a földügy, a régió és az anyaegyetem igényeinek.

Az eddig elmondottak hatékony megvalósítása érdekében bizonyára nem hanyagolható el a környezet szerepe sem.

Főiskolánknak mindenkor tekintettel kell lennie a létét meghatározó belső és külső környezetre.

A belső kulturális környezet hasznos és káros elemei egyaránt jelen vannak hallgatóink életében, amelyek esetenként azonnali reakciókat is kiváltanak hallgatóink, illetve hazai vagy külföldi partnereink körében. A szervezeti kultúra nagyon fontos eleme a munkatársak továbbképzése. De

ide tartozik az arculat megteremtése is (Web, tájékoztató anyagok, PR-munka). Bár a főiskola fejlett informatikai rendszerekkel rendelkezik, ám ezek hasznosítása gyakran csak a szakmai feladatokra terjed ki, és nem képez komplex egységet. Az iroda-automatizálás, a belső (intranetes) kommunikáció megteremtése különös jelentőséggel bír az egyetem és a kar viszonylatában is.

A másik fontos dolog, amelyet támogatni kell, a vállalkozói szellem. Ennek meghonosítását egyre több oktatási intézmény tekinti fontosnak. Mivel a világban egyre nagyobb az igény a kreativitásra, ezért szeretnénk vállalkozási lehetőséget biztosítani és különböző eszközökkel ösztönözni a munkatársakat új lehetőségek kutatásában, ötletek kidolgozásában.

A külső tényezők közül különösen azokra kell ügyelnünk, amelyek közvetlen hatással vannak a jövőnkre, döntéseinkre: FVM FTF, FÖMI, földhivatalok, geodéziai-térinformatikai cégek, KK megrendelőink, a szakmai középiskolák, más egyetemek, főiskolák, a munkaerő piac. Ezen a téren a földügyi szektor támogatását magunk mögött érezzük. De ezt hosszabb távon is meg kell őrizni.

A geodéziai-térinformatikai cégekkel már nem ilyen egyértelműen pozitív a kép. Vannak jó példák, de a kapcsolat erősítése szükséges.

A szakmai középiskolákkal a hagyományosan jó kapcsolatot a SDiLA és LIME keretében kialakuló internetes szolgáltató hálózat tovább erősítette. Más egyetemekkel a kapcsolatot a kölcsönös előnyök alapján célszerű ápolni. Közös tananyagfejlesztési programokban szívesen részt veszünk.

A munkaerő-piac kritikus elemzése fontos záloga lehet a jövőnknek. Az az oktatástechnika-technológia, amelyet munkatársaink az elmúlt években elsajátítottak, nagy előnyt jelent a felnőttképzési program által nyújtandó lehetőségek kiaknázására.

Az általános politikai, jogi, gazdasági, szociális, kulturális, technológiai környezet, ugyancsak jelentősen befolyásolja mozgásterünket és lehetőségeinket. Ezt tapasztaltuk az elmúlt évek hektikus, földügyi szakterületet érintő intézkedésiben is. Mindezek ellenére a főiskola külső és általános környezete számunkra alapvetően kedvező. Így jobban ki kellene használnunk az ingatlanpiachoz, az EU csatlakozáshoz, a gazdaság (különösen az informatikai ipar) fellendüléséhez kapcsolódó fejlesztéseket. A régióban jelentkező térinformatikai igények kielégítésére célszerű lenne egy térinformatikai szolgáltató- és oktatóközpont felállítása.

Ez bázisa lehetne a rendezési tervek, a kistérségi és regionális fejlesztési koncepciók digitális térképi adatokkal való ellátásának, a vidékfejlesztési tervező és elemző szolgáltatásoknak, az alkalmazói programfejlesztéseknek, valamint a térinformatikai kultúra elterjesztésének.

Szeretnénk, ha röviden vázolná a legfontosabb teendőket is.

A térbeli adatok infrastruktúrájának hatékony kezeléséhez, frissítéséhez és karbantartásához jól képzett emberekre van szükség. A tanulás és a munka egyre inkább összefonódik. A tudásalapú

Alappon-meghatározás Székesfehérvár központjában (Fotó: Bödő Viktória)

szervezet elvei, beleértve az élethosszig tartó tanulást, ma már a vállalati stratégiák kulcselemeivé válnak. Ez megszilárdítja a szervezeti identitást, a rendszerezett tevékenységeket és kötelezettségeket, a koordinációt és a jó tapasztalatok terjesztését. Az oktatási intézményeknek is sürgősen át kell szervezniük a szakmai képzések szolgálatában álló erőforrásait.

A fentiekre alapozva az oktatás, továbbképzés, oktatásfejlesztés, kutatás, kapcsolatok építése, szervezeti és infrastrukturális átalakítások, fejlesztések területén a következő teendők körvonalazódnak.

Az oktatás területén:

a kredit-rendszer közelgő bevezetésére tekintettel át kell vizsgálni a tantárgyak közötti kapcsolatokat,

fel kell készülni az ingatlan-nyilvántartási szervező szak nappali képzésbe való bevezetésére,

a szakirányok megindulásával bevezetett tantárgyak tartalmi felülvizsgálata után mielőbb el kell készíteni (vagy korszerűsíteni kell) a jegyzeteket,

az akkreditált iskolarendszerű képzéseink bevezetéséhez, valamint az ötéves (térinformatikai, területfejlesztési, műszaki menedzseri) képzések mielőbbi beindítása végett, a társintézményekkel közösen össze kell állítani az akkreditációhoz szükséges dokumentumokat,

erősíteni kell a hallgatóknak a főiskola munkájában való szerepvállalását,

törekedni kell a TDK tevékenység erősítésére, a szakdolgozatok színvonalának fokozására,

ki kell alakítani az ISO kompatibilis minőségbiztosítási rendszert, felhasználva a FÖMI tapasztalatait is.

A továbbképzés teendői:

a munkatársakat ösztönözni kell ismereteik folyamatos mélyítésére,

támogatni kell az FVM FTF hatályos Oktatási Stratégiájának gyakorlati megvalósítását,

meg kell teremteni a folyamatos szakmai továbbképzés kereteit a szakma és környezete számára,

tanulmányozni és alkalmazni kell a továbbképzés változatos formáit az egynapos szemináriumtól a kétéves szakmérnöki képzésekig,

gondoskodni kell a továbbképzések szakmai elismeréséről.

Teendők az oktatásfejlesztés területén:

meg kell őrizni a jól bevált gyakorlat-orientált képzést; mivel az oktatói létszám és egyéb kényszerek miatt az előadások óraszámának a csökkenése várható, emiatt az elméleti felkészüléshez a távoktatásban bevált, az önálló tanulást jól segítő szerkezetű jegyzeteket kell biztosítani,

az új módszerek feltételezik a megfelelően kiépített információs-kommunikációs rendszereket, a kellő számú oktatási eszközt, valamint az erre felkészült oktatókat; a technikai feltételeket részben megteremtettük a különböző pályázatokon,

Gyakorlat a Felmérési és Földrendezési Tanszék laboratóriumában dr. Mizseiné Nyíri Judit főisk. docens vezetésével (Fotó: Bödő Viktória)

projektekben nyert eszközökkel; az oktatók egy része a továbbképzés korszerűsítése kapcsán felkészült erre a technikára, de ezt ki kell terjeszteni a többi oktatóra is.

A kutatás–fejlesztés és kapcsolatépítés területén:

alapelvnek tekintjük, hogy az oktatás elképzelhetetlen elhivatott oktatók, megfelelő infrastruktúra, kutatás, fejlesztés, széleskörű kommunikáció és kölcsönösen előnyös kapcsolatok nélkül,

a főiskola stratégiai partnerének a földügyi–térképészeti szektort tekinti,

az eddigieknél nagyobb mértékben kívánunk részt venni a földügyi szakág fejlesztési programjaiban,

meg kell találni a célirányos kapcsolatot a geodéziai, térinformatikai vállalkozásokkal, az önkormányzatokkal,

erősíteni kell a kapcsolatokat a régióval és a várossal is,

elengedhetetlen a nemzetközi kapcsolatrendszer ápolása és erősítése; ennek révén sok szakmai, kutatási információhoz, további együttműködéshez lehet jutni.

A szervezeti kérdések vonatkozásában:

bár az integráció és az új szakirányok beindítása megtörtént, de a szervezeti megújulás még hátra van,

az oktatáshoz kapcsolódó tartalmi változásokkal egyidejűleg át kell gondolni a kar szervezeti egységeinek működését; meg kell tervezni azokat a korrekciókat, amelyek a feladatok jobb elosztását, az oktatás hatékonyabb kiszolgáltatását teszik lehetővé,

mind létszámban, mind infrastruktúrában fej-

leszteni kell az ingatlan-nyilvántartási szervezői szak munkáját koordináló Általános Jogi Tanszék,

valamennyi szervezeti egységünkben és munkatársunkban tudatosítani kell, hogy az oktatás és a hallgató áll a munkánk középpontjában; ezért az oktató munkát segítve, minimális bürokráciával, a feladatokra kell koncentrálni.

rendezni kell a SDILA és LIME projektekben létrehozott Földügyi, Térinformatikai Tudásközpont helyét és szerepét.

A főiskolai kar infrastruktúrájának továbbfejlesztéséről:

Mivel továbbra is gyenge/közepes állapotú, emellett nagy költséggel üzemelő épületekkel ren-

Szintezés a magassági ősjegynél (Nadap) (Fotó: Busics György)

delkeziünk, a kommunikációs infrastruktúráért, a viszonylag korszerű, de nem kellő számú eszköz- és műszerparkért egyre nagyobb árat kell fizetnünk. Ezen túlmenően sajnos továbbra sem használható a részünkre átadott orosz laktanya.

Teendőink tehát a következők:

- át kell gondolni az infrastruktúra üzemeltetési és karbantartási kérdéseit,

- meg kell szervezni az eszköz- és létesítmény-park célszerűbb hasznosítását,

- az egyetemnek meg kell értenie sajátos helyzetünkből adódó problémáinkat (sajátos képzési profil, a kis oktatói és hallgatói létszám, továbbá az egyetemi központtól való nagy távolság miatti fokozott költségek).

Kérem, hogy az olvasók számára összegezze az elmondottakat!

Az információs és kommunikációs technológia mint a hálózatos forradalom hajtóereje, jelentős

hatással lesz munkánkra, az oktatásra és mindennapi életünkre; az információ technológia (IT) pedig mindenhol nélkülözhetetlenné válik. Az IT forradalom nagy ígéretet tartogat, és nagy kihívást jelent, ezért azt nehéz lesz irányítani, de az ellenállásnak nem lenne értelme.

Fontos feladat a hagyományos oktatási intézmények átalakítása, hogy tanulóinkat a jövőre képezhesük fel. Az alapvető szakmai jártasságon túl, minden tanulónak el kell sajátítania a kommunikáció, az együttműködés és a kreatív problémamegoldás készségeit. Ezek az élethosszig tartó tanulás legfontosabb elemei.

A GEO az elmúlt időszakban végzett munkájával nagyban hozzájárult a magyar földügyi adminisztráció továbbképzési rendszerének jobbításához, és egyúttal fellépett a távoktatási fejlesztések nemzetközi porondjára is, ahelyett, hogy csupán a mások által kitalált rendszereket és szabályokat alkalmazná. A GEO eddigi céljai között is szerepelt az európai és magyar intézmények közötti együttműködés elősegítése és az oktatási erőforrások koncentrálása. Ezt a jövőben is folytatni kell! A kooperációval támogatjuk a szakosodást, javítjuk a minőséget, növeljük a választékot. Ezáltal hallgatónk könnyebben felelnek meg a velük szemben támasztott szakmai elvárásoknak.

Felhasználva ezt az alkalmat, a magam részéről szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik hozzájárultak az említett eredmények eléréséhez. Köszönöm a GEO valamennyi munkatársának az áldozatos munkát, amellyel segítették megalapozni a jövő sikereit. Köszönet illeti az FVM FTF, az NKP Kht., a FÖMI, a földhivatalok vezetőit és

szakembereit, akik ösztönöztek bennünket, és tanácsaikkal jobbitották munkánkat. A kooperáció során kiemelt hazai partnerünk volt a BME, az ELTE és a DATE. Legfontosabb külföldi partnereink: a Kelet-Londoni Egyetem (Graham Brown), a Manchesteri Egyetem (Jim Petch), a Bécsi Agrártudományi Egyetem (Reinfried Mansberger), a Salzburgi Egyetem (Josef Strobl), az ITC (Wolfgang Kainz) – Hollandia, a Leuveni Katolikus Egyetem (Jef Van den Branden) – Belgium, a Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen (Gerhard Muggenhuber) – Ausztria, az angol Ordnance Survey, a Norvég Agrártudományi Egyetem (Gunnar Balle), az UNIGIS nemzetközi távoktatási hálózat és a GISIG (Giorgio Saio).

Összefoglalva az előzőekben elmondottakat, hangsúlyozzuk, hogy az eredmények és a célok a koordinált csapatmunkára épülnek. Folytatnunk kell a korábbi években megszokott, proaktív kommunikációt, a kooperációt és a koordinációs tevékenységet. A tervek végrehajtására a főiskola vezetése és munkatársai minden segítséget megadnak, de elengedhetetlenül szükség van a NYME, az Oktatási Minisztérium, a város, a régió, a földügyi szakág, az FVM FTF, a FÖMI további hathatós támogatására is. Kívánatos a már korábban kiépült oktatási kapcsolatok tovább bővítése, emellett azonban hangsúlyosan kezeljük a tudományos kutatások és az újszerű hazai és nemzetközi hálózati kapcsolatok bővítésének kérdéseit is.

Az olvasók nevében megköszönjük a részletes tájékoztatást, és kívánjuk a felsoroltak minél nagyobb mértékű megvalósítását!

Ingatlan-nyilvántartás vagy telekkönyv?

Dr. Fenyő György, tanszékvezető, NYME Geoinformatikai Főiskolai Kar

A Polgári Törvénykönyv koncepciójának ki munkálása során ismét megjelentek, és hangot kaptak azok a nézetek, vélemények, amelyek a telekkönyvi rendszer visszaállítását szorgalmazzák. E nézetek hirdetői az ingatlan-nyilvántartás nem gördülékeny működésének alapvető okát a telekkönyv harminc évvel ezelőtti történő megszüntetésében látják. A Polgári Törvénykönyv (Ptk.) közel múlt-

ban megjelent koncepciója szerint „alapkérdés az ingatlan-nyilvántartás korszerűsítése és olyan helyzetbe hozása, hogy az ingatlan tulajdoni viszonyokat, az ingatlanokra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket, valamint alapvető tényeket az ingatlan-nyilvántartás naprakészen és hitelesen rögzítse. Ez ma köztudottan nincs így, és ez alapvető kétségeket ébreszt azzal az elvvel, hogy az ingatlan tulaj-